
PRZESTAWANIE (4) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); -stów- (2) ArtKanc, WujNT, -staw- (1) BielSpr; drugie a jasne.

sg N przestawani(e) (1). ◇ G przestawaniã (1). ◇ I przestawani(e)m (1) BielSpr, przestawanim (1) WujNT.

Sł stp brak, Cn s.v. przestaneek, Linde także XVIII w. s.v. 1. przestać.

1. Przerwa w działaniu, w funkcjonowaniu; cessatio, concessatio, intermissio, intermissus, interstitio, intervallum, pausa, remissio, requies Cn (2) : *Też ięftliże ięft tępanie [tj. puls] pełne á iakoby vcinał/ owfzeyki ięft zekrwie Bowiem prętkie ruchanie: z gorączą, á nagłe przestawanie: z wiatrow. FalZioł V 12v; ále ftrzelác bes przestánia od godziny do godziny [tj. całą dobę]/ áby obegnánicy nie mogli potwierdzác murów [...] / bo gdzie fłába ftrzelbá bywa s przestawánim/ nie fłkázi fercá obegnáncom BielSpr 75.*

2. Poprzestawanie na czymś, zadowalanie się czymś [na czym] (1) : [Dał nam znác P. IEZVS, iż nie o mále áni o świeckie dobrá y poćiechy prośić przednie mamy: ále o ty ná ktorých ięft zupełne wefele y doftátteczne przestawanie náfze. O wieczne tedy dobra prośmy SkarKaz 239b (Linde s.v. 1. przestać).]

Wyrażenie: »przestawanie na swym« (1): Lecz wielki ięft zyfk/ pobożność z przestawánim ná fwym [pietas cum sufficientia]. WujNT 1.Tim 6/6.

3. Wyrażenie przyimkowe w funkcji przysłówka: »bez przestawania« = nieprzerwanie, ustawicznie (1) : *Rácźże mię ftrzedz od záfmutenia/ żebych tobie obroniony dawał chwalenia: W Pfálmiech fpiewánia/ bez przestawánia ArtKanc L10v.*

Cf [NIEPRZESTAWANIE], PRZESTAWAĆ